

ADRIAN POP

Vine hulpe di la munte

și alte colinde din Ardeal

Here Comes The Fox Down From The Mountain

and other Transylvanian carols

Vine hulpe di la munte

Here Comes The Fox Down From The Mountain

Fată dalbă de-mpăratu

Beautiful King's Daughter

Trecu-mi-și mai mărgu-și

Horsemen Are Slowly Passing

CUPRINS

Colinda ("Colinda")	4
Particularități ale foneticii și notarea lor (Phonetic peculiarities)	6
Vine hulpe di la munte (Here Comes the Fox Down From the Mountain)	8
Fată dalbă de-mpăratu (Beautiful King's Daughter).....	14
Trecu-mi-și mai mărgu-și (Horsemen Are Slowly Passing).....	22

PREVIZUALIZARE

COLINDA

Colinda este un gen străvechi al folclorului românesc, păstrând trăsăturile unei culturi și civilizații agrare arhaice. Cântate în cadrul sărbătorilor închinat începutului de ciclu solar (*Dies Solis Natalis* – solstițiul de iarnă), ele marcau simbolic momentul de bilanț al anului ce a trecut, cu bune urări pentru anul ce începe. Colindele sunt adaptate unei tipologii variate de personaje cărora li se adresează: colinda pentru agricultor, colinda pentru păstor, pentru vânător, pentru pescar, pentru omul bun, pentru flăcăul vrednic, pentru fata de măritat – dar și pentru situații aparte, cum ar fi casele îndoliate, care în anul ce s-a scurs au pierdut un membru drag al familiei.

Textele colindelor cultivă alegoria și metafora, dovedind o ridicată valoare poetică și simbolică. La fel de frumoase, melodiile, alcătuite din puține rânduri melodice alternate cu refrene caracteristice (*lerui-ler, florile dalbe, dai corinde ș.a.*), fac parte din cel mai original și îndelung șlefuit tezaur muzical ancestral.

Odată cu statornicirea Creștinismului, sărbătoarea Nașterii Mântuitorului s-a suprapus tradițiilor vechii sărbători păgâne, dar colindele au continuat să fie cântate până astăzi în acest nou context.

Obiceiul constă în formarea unei cete de tineri bărbați care, în Ajun de Crăciun, după lăsatul serii, cutreieră satul din casă în casă, adresând urările simbolice cu cea mai potrivită colindă. După datină, ei sunt primiți cu bucurie și omeniți cu gustări, băutură și mici cadouri.

COLINDA*

"Colinda", an archaic Romanian folksong genre, denominates certain ancient songs that were performed during the winter holidays celebrating the rebirth of the sun (*Dies Solis Natalis* – the Winter Solstice). Originally marking the symbolic moment of taking stock of the year behind and wishing well for the one ahead, these songs take on a wealth of forms adapted to the various categories of individuals they are addressed to, such as farmers, shepherds, hunters, fishermen, good persons, worthy lads, marriageable girls, or to special situations such as homes grieving the loss of a beloved family member who passed away in the past year.

The texts of the colindas are replete with allegories and metaphors of great poetic and symbolic value. Equally beautiful are the tunes, with their few melodic lines that alternate with typical refrains (*lerui-ler, florile dalbe, dai corinde* etc.), which belong to the most original and refined age-old musical treasure.

With the establishment of Christianity, the feast of the Nativity of our Saviour replaced the traditions of the old pagan feast, colindas have to this day continued to be sung in this new context.

The custom consists of forming a group of young men who on Christmas Eve, after sunset, go around the village from house to house, making the symbolic wishes with the best suited colinda. According to custom, they are welcomed with joy and treated with collations, drinks and small gifts.

* Usually "colinda" is translated into English as "carol", based on the fact that both are sung at Christmas and have ancient origin.

PARTICULARITĂȚI ALE FONETICII REGIONALE ȘI NOTAREA ACESTORA (pentru interpreții vorbitori de limba română)

Pentru o interpretare adecvată se recomandă respectarea câtorva particularități fonetice distinctive ale graiului ardelenesc. Textul a fost notat în concordanță cu aceste particularități, și ca atare necesită lămuriri privind pronunțarea. Pentru marcarea în scris a culorilor fonetice s-a ales modalitatea adăugării la literele de bază a unor semne diacritice (accente, apostrof, tildă), preluate din limbile de mare circulație.

Explicarea particularităților fonetice pentru vorbitorii de limbă română:

1. Palatalizarea consoanelor [t], [d] și [n] survine atunci când acestea apar în fața vocalelor [e] sau [i]; t și d palatalizate se vor indica prin apostrof – [t'], [d'], iar n palatalizat prin litera [ñ]¹ din alfabetul spaniol. Palatalizarea se obține prin lipirea mijlocului limbii de cerul gurii în momentul pronunțării consoanei – în loc de articularea obișnuită cu vârful limbii îndărătul dinților. Atunci când nu se folosește tildă sau apostrof, pronunțarea consoanelor n, d și t este cea obișnuită.

2. pronunțarea vocalei [e] cu o culoare deschisă (între [e] și [a]), va fi marcată în texte prin accentul grav [è]²; obținem această culoare pronunțând [a] cu gura formată ca pentru [e]. Adesea acest [è] deschis înlocuiește diftongul [ea], mai ales în poziție finală: vulpea = vulpè; a mea = a mè.

3. diftongul [oa] este pronunțat de regulă ca o singură vocală, un [o] deschis (între [o] și [a]); obținem această culoare pronunțând [a] cu gura formată ca pentru [o]. Va fi indicat acest lucru prin litera [o] cu accent grav [ò]³, dar nu întotdeauna, căci aceasta poate uneori conduce la ortografii obscure, derutante, de exemplu „sòre” în loc de „soare”, „flòre” în loc de „floare” – ceea ce ar îngreuna citirea. În astfel de cazuri pronunțarea regională respectivă nu va fi marcată în nici un fel, pentru a nu deranja înțelegerea imediată a cuvântului citit. Este însă convenit ca în toate situațiile diftongul [oa] să fie pronunțat în acest mod.

Desigur că în cazul în care pronunția regională ar incomoda prea mult ansamblul, se poate cânta cu pronunția ce rezultă din varianta „literară” a textului.

TRANSYLVANIAN PHONETIC PECULIARITIES AND SPELLING (for performers who don't speak Romanian)

For a proper interpretation, observance of distinctive phonetic peculiarities of the Transylvanian accent is recommended. In the score, the lyrics are written with Romanian orthography, but prior to each colinda, the text is given also in a parallel variant using a manner of spelling that should make it accessible to non-Romanian readers; nevertheless, this requires further clarifications regarding the pronunciation:

1. As a general rule, all the vowels and consonants are to be pronounced like in Italian, including special groups such as [ce], [ci], [ge], [gi] (= [tche], [tchi], [dzhe], [dzhi]). In addition to the five Italian vowels, in the Romanian language there are two more vowels: [ă] and [î] (also written as [â]).

- [ă] is a guttural vowel that can be found in some Western languages as well, and is represented by the international phonetic symbol [ə]; its pronunciation is similar to the pronunciation of the [i] sound in the English word *girl* [gə:l], or to the [e] sound in German *haben* [habən]. It occurs both as a stressed and an unstressed vowel, with the mention that in

¹ ca în cuvintele *España*, *niño* din limba spaniolă

² similar cu *mère*, *bière*, *lait* din limba franceză

³ similar cu *fox*, *gone*, *sorrow* din limba engleză

Romanian, this sound is pronounced in the throat, with the tongue slightly withdrawn and the lips perfectly relaxed, so as not to sound like an [ö].

- [î]/[â] is a guttural vowel not to be found in Western European languages: it is similar to the Russian [ы] in *мы* (= we), *мышкин* (= *Myshkin*, the famous Dostoyevski character). It is to be pronounced like the Italian [u] sound (or English [oo] sound), but with the mouth configured to pronounce the [i] sound.

2. Diphthongs/triphthongs:

- the Romanian language contains many diphthongs and even triphthongs (= a union of three consecutive vowels pronounced in one syllable); in these cases, semivowels are written in smaller characters, to thus highlight the main, stressed vowel: thus, *ies* should be read as in the English word **yes**, *faul* as in the German word **faul** etc.

3. In certain cases (when they are replacing diphthongs), the vowels [e] and [a] are pronounced differently, namely:

- [e] becomes [è], pronounced as [e], but with the mouth configured to pronounce [a]: as in the French words *mère*, *bière*, *lait*;

- [a] becomes [ò], pronounced as [o] but with the mouth configured to pronounce [a]: as in the English words **fox**, **gone**, **sorrow**.

4. The consonants [n], [d], and [t] (normally articulated with the tip of the tongue behind the teeth) are palatalized: this requires raising the middle part of the back of the tongue to the hard palate when articulating these consonants. To indicate the palatalized pronunciation of the letter [n], we will use the tilde sign over it (well-known from the Spanish language: [ñ] in *España*, *niño*), while for [d] and [t] we will place an apostrophe immediately after the letter: [d'], [t']. (By comparing the pronunciations of [n] and [ñ], we will notice that the differences between [d] and [d'], and [t] and [t'] are quite similar). When no tilde signs or apostrophes are used, the pronunciation of the consonants [n], [d], and [t] is usual one.

SPELLING PECULIARITIES

To facilitate proper phonetic reading to those who do not speak Romanian, further simplifications and adjustments to the spelling of the text have been made:

- hyphens have been removed both from inside and from between the pronounced syllables;
- the letter [ș] has been replaced with [sh];
- the letter [j] has been replaced with [zh];
- occurrences of [c] preceding one of the vowels [e] or [i] have been replaced with [tch];
- occurrences of [ch] preceding one of the vowels [e] or [i] have been replaced with [k];
- occurrences of [g] preceding one of the vowels [e] or [i] have been replaced with [dzh];
- in some situations when it appears as a semivowel in diphthongs, the letter [i] has been replaced with [y], due to the perfect similarity in pronunciation with English words such as **yes**, **say**, **play**;
- [è] will be pronounced as in the French words *mère*, *bière*, *lait*;
- [ò] will be pronounced as in the English words **fox**, **gone**, **sorrow**;
- due to the specific character of the guttural vowels [ă] and [î] the Romanian spelling has been preserved, based on the above description of the manner of pronunciation.

VINE HULPE DI LA MUNTE

Vine hulpe di la munte aparține unei subspecii aparte, aceea a colindei-parodie („colindă de pricină”). Ea nu adresează vreo urare, ci are o funcție pur distractivă ce se manifestă prin textul jucăuș-ironic, prin parodiarea bâlbâielii („vine hu - hulpe di la mu - munte”), prin refrenul neobișnuit de lung, în care majoritatea cuvintelor sunt fără sens, evocând sonoritatea unei limbi slave, și printr-o melodie sprințară cu o carură metro-ritmică presărată de surprize. În cadrul obiceiului, o asemenea „colindă” reprezintă un supliment distractiv oferit de ceata colindătorilor la o casă unde aceștia sunt primiți (și omeniți) într-o atmosferă familiară, prielnică glumei:

în grai ardelenesc:

Viñe huplè d'i la munt'e
Stalñicu, palñicu,
ie brăna, brăna do brăna,
n-are ropci așa să
hañe rupt'e -n cot.
Hăi mă hă!
Cu omăt până-n jărunchè.
„Da ce hir ñe-aduci tu hulpe?”
„Hiru-i bun și ñice prèlu,
Că ieu moșii fèt'ile
Și ficiorii babilè.”

în limba literară:

Vine vulpea de la munte
Stalnicu, palnicu,
ie brăna, brăna do brăna,
n-are ropci așa să
haine rupte -n cot.
Hăi mă hă!
Cu omăt până-n genunchè.
„Da ce hir ne-aduci tu, vulpe?”*
„Hiru-i bun și nici prea,
Că iau moșii fetele
Și feciorii babele.”

* hir = veste

HERE COMES THE FOX DOWN FROM THE MOUNTAIN

Vine hulpe di la munte belongs to the particular form of parody-colinda (“colindă de pricină”). While it does not make any wishes, it fulfills instead a purely entertaining function, achieved through its playful-ironic text, the parody of the stammering (“vine hu - hulpe di la mu - munte”), the unusually long refrain with mostly meaningless words evoking a Slavic language, and a romping tune whose metric and rhythmic structure is strewn with surprises. Within the custom, a “carol” of this kind is an entertaining bonus offered by the group of carolers to the households that welcome (and treat) them in a friendly atmosphere, and are open to jokes and laughter:

translation in English:

Here comes the fox down from the mountain
Stalñicu, palñicu, (nonsense)
ie brăna, brăna do brăna, (nonsense)
It doesn't have a dress, so
elbow torn clothes.
Hey, hey!
Walking through the deep snow.
“Hey, fox, what news are you bringing us?”
“Well, good news and bad news:
‘Cause the old men marry the maidens,
And the young lads the crones.”

Vine hulpe di la munte

Here Comes the Fox Down From the Mountain

(version 2015)

Viñe hu- hulpe d'i la mu- munt'e
Stalñicu, palñicu, ie brăna, brăna do brăna,
n-are ropci așa să hañe rupt'e -n cot.
Hăi mă hă!
Cu omă- măt până-n jăru- runche.
„Da ce hi- hir ñe-aduci tu hu- hulpe?”
„Hiru-i bu- bun și ñice prè- prèlu,
Că ieu mo- moșii fèt'ile- lelu
Și ficiorii, -ciorii babile- lelu.”

Vi ñe hu hul pè d'i la mu mun t'e
Stal ñi cu pal ñi cu ye bră na bră na do bră na
na re ropch a sha să ha ñe rup t'en cot.
Hăy mă hă!
Cu o mă măt pâ năn zhă ru run ke
”Da tche hi hir ñya duch tu hu hul pe?”
”Hi ruy bu bun shi ñi tche prè prè lu
Că yeu mo mo shi fè t'i le le lu
Shí fi tchyo ri tchyo ri ba bi le le lu.”

Allegretto (♩ cca 120)

Adrian Pop

The musical score is written for Soprano (S.), Alto (A.), Tenor (T.), and Bass (B.). It features a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. The score is divided into three systems. The first system (measures 1-4) is marked *mf* and includes the lyrics: "Vi-ñe hu - hul - pè d'i la mu - mun - t'e, vi-ñe hu - hul-pè d'i la mu -mun-t'e,". The second system (measures 5-8) includes: "Stal - ñi - cu, pal - ñi cu ie bră - na, bră - na do-bră - na, n-a-re ropci - a -ș a să ha -ñe". The third system (measures 9-12) includes: "rup - t'e-n cot. Cu o -măt pâ nă-n jă-run-che cu o -măt pâ - nă-n jă". The Bass part has lyrics: "hăi mă hă!". Dynamics include *mf*, *mp*, and *f*. There are also accents and slurs over notes in the vocal parts.

FATĂ DALBĂ DE-MPĂRATU

Textul narativ ce cuprinde relatarea unei rutine zilnice în care survine o situație neașteptată, adesea supranaturală, este tipic pentru colindele cu conținut simbolic: în acest caz, o tânără fată pornește dimineața să aducă apă de la fântână. Frumoasă (ca o fată de împărat), se gătește cu grijă și cochetărie înainte de a porni; dar la fântână găsește un pâlcc de cai cu harnașamente bogate, de care se sperie și fugе acasă pentru a-i relata mamei întâmplarea. Versurile finale reprezintă lămurirea dată de mamă acestei întâlniri, premonitoare pentru viitoarea nuntă a fetei. Colinda se cântă la o casă unde este o fată de măritat – urarea este adresată în primul rând acesteia.

în grai ardelenesc:

*Fată dalbă d'e-mpăratu,
Lumnioară, d-ochii-ț neg'
D'imiñeața t'e-ai sculatu,
Și pă cap t'e-ai cheptănatu.
Și mândru ce t'e-mplet'ei,
Tăt cosăță-n șept'e viță,
Pântre viță romañiță,
Pântre iële cărăjele,
Pă d'e laturi viñețele.*

*Și mândru ce t'e găt'ei,
Cofe-n mânuri d-apuca,
La fântână d-alergai,
La fântâna d'in luncetu,
Und'e-și bat'e vântu-ncetu.*

*Fântâna-i înconjurată
Tăt d'e cai împriponați,
Cu pripoñe d'e mătasă,
Împlet'it'e-n cincî și șasă,
Ca mâna pân cot d'e grôsă.*

*Ceia nu sunt călușei,
Că sunt pețătorii tăi...*

în limba literară:

*Fată dalbă de-mpărat,
Lumnioară, de-ochii-ți negri
Dimineața te-ai sculat,
Și pe cap te-ai pieptănat.
Și mândru ce te-mpleteai,
Tot cosițe-n șapte vițe,
Printre vițe romañe,
Printre ele cărăjele,
Pe de laturi vinețele.*

*Și mândru ce te găteai,
Cofe-n mâini d-apuca,
La fântână d-alergai,
La fântâna din luncet,
Unde bate vântu-ncet.*

*Fântâna-i înconjurată
Tot de cai împriponați,
Cu pripoane de mătasă,
Împletite-n cincî și șasă,
Ca mâna prin cot de grôsă.*

*Ceia nu sunt călușei,
Că sunt pețitorii tăi...*

BEAUTIFUL KING'S DAUGHTER

A narrative text that accounts for an everyday routine in which an unexpected, often supernatural situation suddenly occurs is a typical frame with colindas that bear a symbolic meaning. In this carol, a young maid is going early in the morning to fetch water from a fountain in the woods. She is beautiful (as a king's daughter); she daintily combs her hair and dresses before departing. When approaching the fountain, she sees a herd of richly harnessed horses – she is frightened by them and runs home to tell her mother about the incident. In the final verses, the mother clears up the meaning of the encounter as being a premonition of the girl's future wedding. The carol is sung at a house where there is a marriageable daughter – and the wishing is addressed primarily to her.

translation in English:

*Beautiful king's daughter,
Shining face with dark eyes
You got up in the morning,
You combed your hair,
You braided it beautifully
Into sevenfold plats,
In between you put little camomile flowers,
With red flowers on your crown,
And blue flowers at the sides.*

*You put on your most beautiful dress,
You took your wooden pails,
And hurry to the well,
To the well in the green meadow
Where the wind is softly blowing.*

*But you found the well surrounded
By a herd of tethered horses,
They are tethered with heavy ropes
Knitted from silk bundles,
Thick as a man's arm.*

*Don't be afraid, daughter:
Those are no horses, but your suitors...*

Fată dalbă de-mpăratu

Beautiful King's Daughter

Fată dalbă d'e-mpăratu,
Lumnioară, d-ochii-ț neg'
D'imiîneața t'e-ai sculatu,
Și pă cap t'e-ai cheptănatu.
Și mândru ce t'e-mplet'ei,
Tăt cosăță-n șept'e viță,
Pântre viță romaîniță,
Pântre ieșe cărajêle,
Pă d'e laturi viîțeșe.

Și mândru ce t'e găt'ei,
Cofe-n mânuri d-apuca i,
La fântână d-alergai,
La fântâna d'in luncetu,
Und'e-și bat'e vântu-ncetu.

Fântâna-i înconjurată
Tăt d'e cai împrionaț,
Cu pripòne d'e mătasă,
Împlet'it'e-n cinc i și șasă,
Ca mâna pân cot d'e gròsă.

Ceia nu sunt călușei,
Că sunt pețătorii tăi...

Fa tă dal bă d'em pă ra tu
Lum ni oa ră do kitz ñeg
D'i mi ñya tza t'ay scu la tu
Și pă cap t'ay kep tă na tu
Și mân dru tche t'em ple t'è i
Tăt co sâ tzân shèp t'e vi tză
Pân tre vi tză ro ma ñi tză
Pân tre yè le că ră zhè le
Pă d'e la tur vi ñe tzè le

Și mân dru tche t'e gă t'è i
Co fen mâ nur da pu ca i
La fân tâ nă da ler ga i
La fân tâ na d'in lun tche tu
Un d'esh ba t'e vân tun tche tu

Fân tâ nay în con zhu ra tă
Tăt d'e cay îm pri po natz
Cu pri pò ñe d'e mă ta să
Îm ple t'i t'en chinch shi sha să
Ca mâ na pân cot d'e grò să

Tche ya nu sunt că lu she i
Că sunt pe tzâ to ri tă i

Andante (♩ cca 58)

Adrian Pop

The musical score is written for voice (T.) and piano (B.). It begins with a tempo marking of 'Andante' and a metronome indication of 'cca 58'. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The score is divided into three systems. The first system starts with a treble clef and a mezzo-piano (mp) dynamic. The lyrics are: 'Fa - tă dal - bă d'e-m-pă - ra - tu D'i - mi - ñea - ța t'e-ai scu - la - tu'. The second system continues with the lyrics: 'Lum - ñi - oa - ră d-o-chii-ț ñeg. D'i - mi - ñea - ța t'e-ai scu - la - tu'. The piano part has a piano (p) dynamic. The lyrics are: 'mi - ñea scu - la'. The third system continues with the lyrics: 'Și pă cap t'e-ai chep-tă - na - tu Lum-ñi - oa - ră d-o-chii-ț ñeg. pă ca tă - na ñi - oa chii-ț ñe'. The piano part continues with the lyrics: 'pă ca tă - na ñi - oa chii-ț ñe'. The score ends with a double bar line.

TRECU-MI-ȘI MAI MĂRGU-ȘI

„Miorița” este cea mai cunoscută și răspândită temă a folclorului românesc, întâlnită în genul colindei în Transilvania și adesea în formă de baladă în regiunile extracarpătice.

Un cioban află de la oaia fermecată (Miorița) că tovarășii lui și-au pus în gând să-l omoare ca să-i prade turma. Acceptând aceasta ca pe soarta sa, ciobanul îi transmite mioriței dorințele sale testamentare: să fie îngropat lângă stână, între oile sale, cu fluierul drag la cap. Mamei sale – care cu siguranță va porni în căutarea lui – să i se spună că s-a însurat cu o „fată de crai”. Este încifrat aici în mod simbolic obiceiul arhaic al „nunții postume”, o formă aparte a ritualului de înmormântare destinat unui tânăr încă „nelumit” (neînsurat); prin elementele ce evocă nunta se recuperează acest important moment al vieții, neconsumat în realitate, cu rostul de a împăca sufletul celui plecat și a împiedeca reîntoarcerea sa în lume în forma unui spirit malefic.

Piesa utilizează o colindă din Transilvania. Textul, selectat fragmentar, descrie un singur moment din narațiune: întâlnirea mamei ciobanului cu un „stol” de călăreți, pe care-i întreabă dacă nu cumva i-au întâlnit fiul în calea lor; aceștia nu pot însă să-i dea nici un răspuns.

Colinda se cântă la o casă ce se află în doliu după un tânăr neînsurat decedat în acel an.

în grai ardelenesc:

*Trecu-mi-și mai mărgu-și, lerui,
Dai , corind'e,
Stoluri d'e călări.*

*Pă und'e-și mărjèlui, lerui,
Codrii-și înfrunzèlui,
Câmpu-și înflorè.*

*D-o mamă bătrână, lerui
C-un colac d'e grâu,
D'epart'e văzându, lerui
D-apròpe-ntrebând:*

*„N-ați văzut, văzutu, lerui
P-un hiuț d'e-a mñeu?”*

*Veșmânțelu lui,
Ñegru-i, mohorātu;
Fețișoara lui,
Spuma lapt'elui;
Uăt'ișorii lui,
Mura câmpului;
Mustăcioara lui,
Spicu grâului;
Părușoru lui,
Pana corbului...”*

*„Și să-l și văzutu,
Nu l-am cunoscut...”*

în limba literară:

*Mai trec, mai merg, lerui,
Dai , corinde,
Stoluri de călări.*

*Pe unde mergeau, lerui,
Codrii înfrunzeau,
Câmpul înflorea.*

*D-o mamă bătrână, lerui
C-un colac de grâu,
Departe văzând, lerui
De-aproape-ntrebând:*

*„N-ați văzut, văzut, lerui
Pe-un fiuț de-al meu?”*

*Veșmânțelu lui,
Negru-i, mohorātu;
Fețișoara lui,
Spuma laptelui;
Ochișorii lui,
Mura câmpului;
Mustăcioara lui,
Spicul grâului;
Părușorul lui,
Pana corbului...”*

*„Și să-l fi văzut,
Nu l-am cunoscut...”*

HORSEMEN ARE SLOWLY PASSING

The most well-known and widespread theme of Romanian folklore is the „Miorița”*, to be found as a colinda in Transylvania and often as a ballad in other Romanian regions.

A young shepherd learns from his enchanted ewe lamb (Miorița) about the intention of his fellow shepherds to kill and rob him. Accepting this as his fate, he bestows his last will upon the lamb: that he should be buried near the sheepfold, his pipe at his head, and that his mother – who will certainly be seeking him – should be told that he married “a king's daughter”. This corresponds to the archaic custom of the “posthumous wedding”, a special burial ritual form suited for a young man who hasn't been married; by elements that evoke the wedding, the recovery of this important moment of life that hasn't been actually consumed is intended, so that the soul of the departed be comforted and his return as a malefic spirit be avoided.

The piece, based upon a colinda from Transylvania, uses fragments of its text that are related to just one moment of the narration: the shepherd's old mother meets a group of horsemen and asks them about her son, describing his handsome looks; but there's no news from them to her.

The colinda is sung at a house where the family is mourning over a young unmarried man who died that same year.

* miorița = ewe lamb

translation into English:

*Horsemen are slowly passing, lerui,
Dai, corinde,
One after the other in a row.*

*Everywhere they go,
The woods turn green,
And flowers spring up in the fields.*

*There comes an old woman
A white corn bread in her hands,
She sees them from a distance
And when they draw near she asks them:*

*„Kind horsemen, haven't you seen
A son of mine?*

*His clothes
are of mourning black;
His face
is white as milk;
His eyes
are like blackberries in the field;
His moustache
is like an ear of wheat;
His hair
is like a raven's feather...”*

*„Even if we had seen him,
We wouldn't know who he was...”*

Trecu-mi-și mai mărgu-și

Horsemen Are Slowly Passing

Trecu-mi-și mai mărgu-și, lerui,
Dai, corind'e,
Stoluri d'e călări.

Pă und'e-și mărgelui, lerui,
Codrii-și înfrunzeli,
Câmpu-și înflorè.

D-o mamă bătrână, lerui
C-un colac d'e grâu,
D'epart'e văzându, lerui
D-apròpe-ntrebând:

„N-ați văzut, văzutu, lerui
P-un hiuț d'e-a mîneiu?”

Veșmântelu lui,
Negru-i, mohorātu;
Fețișoara lui,
Spuma lap'telui;
Uăt'îșorii lui,
Mura câmpului;
Mustăcioara lui,
Spicu grâului;
Părușoru lui,
Pana corbului...”

„Și să-l și văzutu,
Nu l-am cunoscut...”

Tre cu mish may măr gush le ru i
Day co rin d'e
Sto lur d'e că lăr

Pă un d'esh măr zhè luy le ru i
Co drish în frun zè luy
Câm push în flo rè

Do ma mă bă trâ nă le ru i
Cun co lak d'e grâu
D'e par t'e vă zân du le ru i
Da prò pen tre bând

Natz vă zut vă zu tu le ru i
Pun hi utz d'ya ñeu

Vesh mân tze lu lu i
Ñe gruy mo ho râ tu
Fe tzi shoa ra lu i
Spu ma lap t'e luy
uă t'i sho ri lu i
Mu ra câm pu luy
Mus tă tchoa ra lu i
Spi cu grâ u luy
Pă ru sho ru lu i
Pa na cor bu luy

Shi săl shi vă zu tu
Nu lam cu no scut

Adrian Pop

Andante (♩ = 80)

The musical score is written for voice and piano. It features three staves: the top staff is for the voice (A.), the middle staff is for the piano (pp), and the bottom staff is for the tenor (T.). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 4/4. The tempo is marked 'Andante' with a quarter note equal to 80 beats per minute. The music is in a 4/4 time signature and features a melody with a glissando effect. The lyrics are written below the notes. The piano part consists of a simple accompaniment. The tenor part is a single line of notes. The score is marked with 'pp' (pianissimo) and includes a glissando instruction.

* glissando sempre legato e sostenuto, non rapido